

İLKE

GES-İŞ

İŞÇİYİ
YİNE
İŞÇİ
KURTARACAKTIR.

İzmir TEK Şubesi Eğitim ve Haber Bülteni 15 Günde Bir Çıkar Üyelerden Ücret alınmaz

Türk-İş Engelini yıkmak için

Sarı Sendikalara son vermek için

Devrimci Sendikalarda Birleşmek için

REFERANDUM...

Yıl:1

Sayı:6

21 Ağustos 1975

H A B E R L E R

Ges-İş Sendikasının Türk-İş'ten ayrılma kararı almasından bu yana Tes-İş üyelerinin sendikamıza sempatisi artmış ve SARI Tes-İş'in terketmeye başlamışlardır.

Türkiye Elektrik Kurumu ve Devlet Su işlerinde çalışan işçilerin ya kında DİSK için de mücadelesini sürdüreceği olan GES-İŞ sendikasında birleşmektedirler.

Sendikamız şu be kongreleri devam etmektedir. 24.Ağustos.1975 tarihinde Elazığ şubemiz kongresi daha sonra da Van şubesi kongrelerini yapacaktır. Her şubeye kendi kongrelerinde Türk-İş'ten acilen ayrılmak için kararlar almaktadır. Her geçen gün yapı taşlarının birini kaybeden Türk-İş'in sermaye yanlısı yönetimi Onurku rullarını çalıştıracığı tehdidini savurmaktadır. Kısa süre sonra Türk-İş yönetiminin sermaye ile olan işbirliğini belgelerle açıklayacağız. Bütün işçi sınıfı gerçekleri gerektirir.

Tes-İş Federasyonuna bağlı bazı sendikaların kendilerini tatmin etmek için bilmişi ve bülten yayınladıklarını öğreniyoruz.

TÜM-TOR-İŞ SENDİKASININ Bildirisi

Bir yanda yüzlerce dönüm, hatta onbinlerce dönüm toprakları-sermaye ve makinalara sahip kapitalist toprak beyleri ! Diğer yanda yarı aç yaşamını sürdürmek için ekeğini kapitalist toprak beylerine satmak zorunda olan biz tarım işçileri !...

O Kapitalist toprak beyleri ki; Tohumu n tarlaya atılmasından pamuğu çapasında mandalina suyunda, ve toplanıp fabrikaya girişinde hiçbir emekleri yoktur. AMA...

Yiyeceklerinin kalitesizliğini yiyen giyeceklerinin en iyisini giyen yine onlardır. Yazın sıcak günlerinde bizler çalışırken onlar deniz sahillerinde, villalarda sefa sürenlerde yine onlardır. ONLAR ENGEREKLER, ÇİYANLARDIR/AŞIMIZA EKMEĞİMİZİ GÖZ KOYANLARDIR. Ya biz tarım işçileri? Bizler ki tohumu atan, çapalayan, sulayan ve toplayarak pamuğu yaratanlarız. Bu uğraşımızda üretimden bize düşen pay nedir. ACIMIZDAN ÖLMEYECEK KADAR

ÜCRET. Bu ne den böyle? Çünkü bir avuç patron örgütlüdür ve bu güne kadar bizleri örgütsüzlüğünden istifade edenler sömürmektedir. Baskı ve zulüm altında tutabilmektedir. Patronlardan haklarımızı alabilmek için, patronlar karşısında güçlü olabilmek için ve ücretli kölelik zincirini kırmak için örgütlenelim, MÜCADELE edelim.

- YAŞASIN TARIM İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ

-YAŞASIN SENDİKAMIZ TÜM-TOR-İŞ

TÜRK-İŞ BALONU SÖNERKEN

Daha evvelki yazılarımızda sarı sendikacılığın iflasını, can çektiğini, dilimizin döndüğünü, aklımızın erdiği ve işçi sınıfı biliminin bize öğrettiği daha doğrusu öğrene bildiğimiz kadarıyla aktarmaya çalışmıştık. İnsan hayatı ve çevremizdeki canlılarda zıtların mücadelelerine tanık oluruz. Bu zıtların mücadelesine işçi sınıfının gözüyle baktığımızda sömürünlerle sömürülenler, namuslularla namuslu olmayanların, karanlıkla aydınlığın devamlı mücadele halinde olduğunu görürüz. Ülkemizde ise işçi sınıfının, yoksul köylülüğün ve emekçi halkın, emperyalizm ve tekelci sermayeye karşı verdikleri amansız mücadeleyi görürüz. İlk bakışta ekonomik olan kavga giderek siyasal ağırlık kazanmakta emekçi halkın gözlerini diktiği hasretle beklediği ve savaşını verdiği DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ temellerini atmaktadır. Sarı sendikacılığı simgeleyen TÜRK-İŞ işçi sınıfının siyasal mücadelesini reddederek kapitalizme sadakat yarışına girmektedir. Kapitalist bir toplumda, işçi sınıfı ve tüm emekçilerin önünde iki yol vardır; ya kapitalist sınıfın sömürü, zulüm baskı ve terörüne boyun eğer ya da işçi sınıfının öncülüğündeki tüm emekçi halkın demokratik halk iktidarı, yani insanca yaşama, gecelerinde aç yatılmayan, gündüzlerinde sömürülmeyen bir yönetim için mücadele etmek. İşte tarihin devrimci tekeri buna karşı çıkan her güçlüğü ezdiği gibi TÜRK-İŞ'te bu amansız akışın içinde boğularak yok olacaktır. Son olarak Genel-İşsendikasının TÜRK-İŞ'ten ayrılması bunun bir örneğidir. Giderek bunu izleyen başka sendikalar da isyan bayrağını açacaktır. Fakat her ayrılan sendikanın bağımsız kalması veya işçi sınıfını ayırbir parçaya bölmeye affedilecek bir durum olamaz. Bunu yapmak bizleri ayrı bir ihanetin pençesinden kurtarmıyacaktır. İşçi sınıfı kendisine ihanet edenleri hiçbir zaman affetmedi, etmeyecektir.

Birinci sayımızda sıkıyönetim kaldırılmalıdır demiştik. Bu talebin işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın acil talebi olduğunu yazmıştık. Yanılmadığımızı gördük. İstanbul'da ve diğer illerimizde başlayan grevler ve demokratik hareketler bize ne kadar haklı olduğumuzu gösterdi. Sıkı yönetim sebebiyle ertelenen grevler tekrar başladı, demokratik kitle hareketleri yoğunlaştı. Demekki sıkıyönetim emekçi halkın hak alma mücadelesini engellemekte, giderek patronların zulüm ve baskılarına yeşil ışık yakarak, işçi sınıfımızı açlığa mahkum eden kapitalistlere yardım etmektedir. Yine lokavtların en çok olduğu bu dönemler, buna karşın grevlerin yasaklandığı sıkıyönetimler burjuva demokrasilerini bile gölgede bırakmaktadır. Neden grev yapan işçiye panzer, komando, jandarma gönderilir, mankeme ve hapis hane kapıları açılır da, lokavt yapan patronlara bunlar uygulanmaz.

SINIFLARIN DOĞUŞU

Feodal Toplumlar :

Köleci devlet sisteminin bağrında gelişip şekillenen feodal düzenin genel karakteri, köleci sistemdeki sömürünün nün çok az yumşamış şeklidir. Feodal düzende de iki tip sınıfın varlığı söz konusudur. Bütün topraklara ve üretim araçlarına sahip olan feodal beyler ve emeginden başka hiçbir maddi serveti olmayan serfler. -Serf sözünün kelime anlamı yunancaköle demektir. -Feodal toplum düzeninde serf istediği beyin arazisinde çalışmakta serbesttir. Feodal beylerin serf üzerindeki mülkiyeti sınırlıydı. Köleci sistemde efendiler köleleri öldürme hakkına sahip olurken feodal beylerin serfleri öldürme hakkı yoktur. Ancak bu şekilde toplu ayaklanma ve isyanların önüne geçtiklerini biliyorlardı. Fakat hiç bir mülkiyete sahip olmayan serf-yaşamaları için mutlaka çalıştırmak zorundaydılar. Kendi toprak mülkiyeti olan köylüler vardı fakat bunlara çok az rastlanıyordu. Feodal beyler kendi arazilerinde zorla çalışanlar yerine bir kısım ürünü çalıştırdığı serfe vererek daha çok çalışan serfleri tercih ediyorlardı. Bazan serflerin efendilerine olan borcunu ödeyebilmesi için ürettiği bütün ürünü efendilerine vererek kendilerinin aç kaldıklarını oluyordu. Feodal düzende en önemli üretim aracı topraktı çalışanları n çoğu tarımla uğraşıyordu. Köleci düzende tarımdan ayrılan zanaatçılar demirin eritilip işlenmesi ve tarım aletleri yapılmaya başlanması tekrar tarımda birleştire r.

Fakat bütün bu gelişmelere rağmen üretici güçlerin gelişmesi çok yavaş oluyordu. Bunun en önemli etkenleri nden biri üretimin dağınık yapılmasıydı . Feodal sistemde sömürünün derecesi üretilen ürünün beyler tarafından alınan miktarıyla doğru orantılıdır. Coğrafi sistem, serflerle feodal beyler arasındaki mücadele şekline göre alınan miktar azalıyor veya çoğalıyordu.

Feodal devlette toprak sahipleri kendilerinden daha zengin ve güçlü toprak sahipleri olan senyörlere bağlılığını ilan etme k zorundaydı. En büyük toprak sahibikraldı böylece feodal düzenin ilginç hiyera rşik düzeni oluşuyordu. Barış zamanında toprak sahipleri kralın bir kısım ordularını be sleme k zorundaydılar. Köleci devlette olduğu gibi feodal devletin de en önemli görevlerinden biri çalışanlara baskı yapmak ve feodal beylerin sömürüsünün devam etmesini sağlamaktı.

— REFERANDUM HAKKI YASALAŞMALIDIR.

İŞÇİ SINIFIMIZ İŞ EKMEK HÜRRİYET MÜCADELESİNİ SÜRDÜRECEKTİR.

ENERJİ İŞ KOLUNDAKİ GREV YASAĞININ KALDIRILMASI İÇİN DEMOKRATİK MÜCADELEMİZİ SÜRDÜRELİM!

GÜNÜMÜ ZDE İŞÇİ OLAYLARI

KAPİtalist sınıfın işçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerinde uyguladığı ekonomik ve siyasal baskıları bûhızıyla devam etmektedir. Buna karşı emekçi halkımızın demokratik mücadelesi ye-ni boyutlara ulaşmata büyük bir hızla gelişme ktedir. Gün geçmiyorki Fabrika önle-rinde grev davulları, grev türkûleri söylemesin. Her gün gazete sayfalarında yeni bir direniş, yeni bir grev haberleri okuyoruz. İşt birkaç örnek

İzmirde BMC Fabrikasında çalışan işçiler Türk-İş'e ba ğlı SARI METAL-İŞ sendikası ve BMC patronlarına karşı direnişe geçtiler. İşçi arkadaşlarla yaptığımız görüş-me de direnişe neden ola n üç istekleri var

1-İşte n atılan arkadaşların tekrar işe alınması ve Çeşitli kılıflarla sendikal mücadeleden dolayı hiçbir işçi arkadaşın işten atılmaması (çıkışı verilen arkadaş lar 17 nci madde kılıfı ile sendikal mücadeleden dolayı atılmışlardır)

2-İşyerine iş güvenliği ve iş garantisinin getirilmeesi

3-İşyerinde sendika seçme özgürlüğü için REFERANDUM'-un gerçekleştirilmesi

SEYDİŞEHİR TEK GAZ Turbinlerinde GES-İŞ üyelerine bas-kılar, artmakta sözleşme ve yasalar ayaklar altında alan TEK yöneticileri sendikamız üyelerinden Adil DİKMEZ, Mustafa ZENGİN, Necdet EŞ, Raşit LİDER ve Mustafa AKDUMAN arkadaşlarımızın iş akitlerini fesh etmişlerdir. Son günlerde artan işveren baskıları gözü dönmüş bir hal almış tır. Ama onlara cevabımız işçi sınıfımızın yiğit mücadelesini durdurmaya kimsenin gücü yetmemiştir yetmiyecektir, yine belirtelimki bu yapılan sorumsuz hareketler ce vapsiz kalmıyaçaktır

İzmirde Garanti Bankası işçileri sendikası (GAM SEN'in) başlattığı grev başarı ile devam etmektedir istekleri sözleşmenin bazı maddelerinin uygulanması, iş güvenliğinin sağlanması, tüm çalışanlara sendikalaşma hakkının yasalaşması, işverenlerin işçiler üzerinde uyguladığı baskı-terör-yıldırma politikasına son verilmesi

TÜM TARIM VE ORMAN İŞÇİLERİ SENDİKASI (TÜM-TOR-İŞ ÇİĞLİ VE MENEMENDE ÖRGÜTLENMEK ÜZERE BÜYÜK ÇİĞLİDE ŞUBE AÇTI.

fasizmin tarihcesi

FAŞİZ

'Ve!... Faşiz
halkı

İZMİRİN KANLI ELLERİ HARUN KARADENİZ'İ KATLETTE...

Eski Gençlik Liderlerinden Harun Karadeniz öldü

1971 öncesi gençlik liderlerinden, sosyalist hareketin bilinen adlarından Yüksek Mühendis Harun Karadeniz dün İstanbul'da ölmüştür.

Harun Karadeniz 1942 yılında Giresun ilinin Alucra kazasının Armutlu köyünde doğmuştur. Orta eğitimini Samsun'da yapmış, 1962 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ne girmiştir. 1963 — 1964 yıllarında öğrenci hareketlerinde ve öğrenci örgütlenmesinde adı duyulmaya ve tutarlı eylemleriyle kendini göstermeye başlayan Harun Karadeniz, çeşitli öğrenci derneklerinde yöneticilik ve başkanlık yapmıştır.

Teknik Üniversite Öğrenci Derneği ve Teknik Üniversite İnşaat Fakültesi öğrenci derneği başkanlıkları da yapan Karadeniz, 1968-1969 yılındaki işçi ve öğrenci eylemlerine aktif olarak katılmıştır.

Bu eylemler arasında 1969 boykot ve direnişlerini, anti emperyalist eylemleri, yüksek okulların devletleştirilmesi için kampanyayı, montaj sanayiini protesto

yürüyüşünü, İzmit ve Ankara yürüyüşlerini, 1968—1969 yılı işçi direnişlerini saymak mümkündür.

12 Mart sonrası sıkıyönetim döneminde TKP ve Dev-Genç davalarından yargılanan Karadeniz, ilerlemekte olan ve kanser teşhisi konan hastalığına ve bu konudaki kesin raporlara rağmen pasaport alamamış, yurt dışına tedaviye gidişi uzun süre engellenmiştir. Bu dönemde 3 defa tutuklanan Harun Karadeniz'in TKP davası hâlâ sürmekteydi ve son olarak 27 temmuz 1975'de mahkemeye çağırılmıştı.

Harun Karadeniz uzun çabalarından ve uluslararası af örgütü ve benzeri örgütlerin taleplerinden sonra nihayet yurt dışına çıkma izni alabildiğinde, 1974 başında yabancı hekimler tarafından artık çok geç olduğu, daha önce müdahale edilemediğinden ölümle karşı karşıya bulunduğu bildirilmiştir.

Karadeniz'in cenazesi bugün Osmanağa Caminden öğle namazından sonra kalkacaktır.

**İZMİRİ ancak işçi sınıfı ve Emekçi
n örgütlü mücadelesi
EZECİKTİR..!**

- E ğ ĩ t ĩ m -

ÜRETİM NEDİR ?

İnsanlar yaşamak için yiyeceğe, giyeceğe, ayakkabıya, barınağa, yakacağa vb. sahip olmalıdır. Bu maddi mallara sahip olmak için de onları üretmek zorundadırlar. Bunları üretmek için insanların yiyecek, giyecek, ayakkabı, barınak, yakacak, vb. üretebilecekleri üretim aletlerine sahip olmaları, bu aletleri üretebilmeleri ve kullanabilmeleri gerekir.

Bütün işçiler çeşitli işkollarında aynı işi yapıyorlar, insanların yaşayabilmeleri için, hammaddeleri işliyorlar, insanlara yararlı hale getiriyorlar.

Dokuma işçileri yünü pamuğu işliyor, kumaş yapıp insanların giyinme ihtiyaçlarını karşılıyorlar.

Deri işçileri, hayvan derilerini ya da gene tabiattan elde edilen maddelerle yapılan suni derileri ayakkabıları çizme yapıp insanların bir başka giyinme ihtiyaçlarını karşılıyor.

Maden işçileri yer altındaki kömür, demir, krom vb. maddeleri çıkarıp ısınma ve yakacak ihtiyaçlarımızı ve diğer sanayi kolları için hammadde ihtiyaçlarını karşılıyor.

Otomobil işçileri yaptıkları araçlarla taşıma ihtiyaçlarını giderir.

Fırın işçileri ekme yaparlar.

Enerji işçileri ırmakların sularından, yer altından çıkarılan kömürlerden ve petrolden faydalananarak ürettikleri elektrik enerjisiyle hepimizin çok iyi bildiği aydınlanma ve diğer ihtiyaçlarımızı giderirler, bütün sanayi kollarında her türlü makinanın çalışabilmesi için gerekli enerjiyi sağlarlar.

İşte insanların ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla tabiattaki işlenmemiş maddeleri, insanlara yararlı hale getiren bütün bu çalışmalara ÜRETİM diyoruz.

Maddi değerlerin üretiminde kullanılan ü r e t i m a l e t l e r i (çekiç, kerpeten, torna tezgahı, fabrika, ilk insanlarda taş, sopa vb.), belirli bir ü r e t i m t e c r ü b e s i ve ç a l ı ş m a h ü n e r i (teknik gelişmeler, teknik bilgiler, iş tecrübesi, pratik beceri), sayesinde bu üretim aletlerini kullanan ve maddi değerler üretimini sürdüren i n s a n l a r (çalışanlar, işçiler) işte bütün bu unsurlar hep birlikte, toplumun ÜRETİM GÜÇLERİNİ teşkil ederler.

Üretim güçleri, üretici güçler üretimi hammaddeleri işliyerek gerçekleştirir. Üretimin olabilmesi için üretim güçlerinin birlikte olması gerekir, birinin eksikliği üretimi engeller; Üretim aletleri olmadan üretim tecrübesi ve çalışma hüneri de olsa insanlar hiçbirşey üretemezler. Üretim tecrübesi ve çalışma hüneri olmasa insanlar üretim aletlerini kullanamaz, üretim yapamazlar. Üretim

aletleri, üretim tecrübesi ve çalışma hüneri insanın yokluğunda yine hiçbir üretim için yeterli değildir.

İlkel insanların yaptığı üretimde de üretim güçleri biraradadır. Çok ilkel olsa da ilkinsanlar avlarını bilgi tecrübe ve aletleri (taş, sopa) sayesinde yakalayarak yiyecek ve giyinme ihtiyaçlarını gidermişlerdir. Barınma ve diğer tüm ihtiyaçlarını aynı şekilde gidermişlerdir.

Üretim sırasında üretici güçler arasındaki zorunlu bağlardan başka, bu, üretimin ikinci yanıdır. İhtiyaç maddelerinin üretimi sırasında insanlar tek tek, birbirinden bağımsız tecrit edilmiş olarak değil, belli bir iş bölümü içinde birlikler halinde, grup olarak, topluluk olarak bulunurlar. Çalıştığımız işyerlerine göz attığımızda çok sayıda arkadaşlarla birarada çalıştığımızı görürüz. Üretilen maddede hepimizin emeği vardır, ürün kolektif bir çalışmanın sonucu meydana gelmiştir. Toplu halde ürettiğimiz ürünler bizim ve diğer işyerlerinde çalışanların ihtiyaçlarını karşılar. Diğer ihtiyaçlarımızı da yine toplu halde insanların birlikte ürettiği ürünlerle gideririz.

Üretim her zaman her şartta sosyal bir üretimdir. İlk insanlarda da durum böyleydi, topluluklar halinde avlanıyorlar, yakaladıkları avları eşit olarak bölüşüyorlar.

Üretim daima sosyal bir üretimdir. Fakat çeşitli toplumlarda insanların üretilen ürünlerden faydalanmaları farklı farklıdır. İşte sınıfları ve sınıf mücadelelerini bu farklılıklar yaratmıştır. İlk insanlar ürettiklerini eşit olarak paylaşırlarken daha sonra çeşitli toplumlar da durum değişmiş. Günümüzde üretimin sosyal niteliğine karşı, üretilen ürünler bir azınlığın, parababalarının olmaktadır.

Ü r e t i m i n T a r i h i G e l i ş i m i :

Yontma taş aletlerden ok ve yaya geçiş, avcılıktan ilkel hayvancılığa geçiş taş aletlerden maden aletlere geçiş, ve buna ilişkin olarak da bitki ekimi ve tarıma geçiş el sanatlarının makineleşmiş sanayiye dönüşmesi, makineleşmiş büyük sanayinin doğuşu. İşte insanlık tarihi boyunca toplumun üretim güçlerindeki gelişmenin genel çizgisi böyledir. Üretim aletlerindeki gelişme ve değişimler üretimle ilişkin olan insan (çalışan) tarafından meydana getirilmiştir. Üretim aletlerinin değişmesiyle birlikte üretim güçlerinin esas unsuru olan insanlar da değişir ve gelişirler, üretim tecrübeleri, çalışma alışkanlıkları üretim aletlerini kullanma yetenekleri değişir ve gelişir. Bu değişme ve gelişmeye uygun olarak, insanların üretim ilişkileri, ekonomik ilişkileri de değişir ve gelişir. Tarihte beş temel üretim ilişkisi tipi bilinmektedir: İlkel komünal, köleci, feodal, kapitalist ve sosyalist.

-Devamı gelecek sayıda-

F AŞİZME ve SARI SENDİKALARA KARŞI MÜCADELE YOLLARI

Faşizmin, mahalli, geçici veya muvakkat bir olgu olmadığına açıça bilmeliyiz. Faşizmin, Emperyalizm ve sosyal devrim çağında kapitalist burjuvazinin sınıf egemenliğinin ve diktatörlüğünün bir sistemidir. Faşizm burjuvazinin, sınıf egemenliğinin son aşamasıdır. Proleterya ve sınıf sendikacılığı hareketi için, faşizm tehlikesi hem sürekli hem de büyüyen bir tehlikedir. Bu tehlikenin kesinlikle ortadan kalkması ancak burjuvazinin egemenliğini yıkılması ve burjuva diktatoryasının yerine İŞÇİ SINIFI ve TÜM EMEKÇİ HALKIN egemen olmasıyla mümkündür. Faşizmi, kapitalizm çerçevesi içinde, yerini eski burjuva demokratik rejime bırakabileceği geçici ve muvakkat bir olgu olarak görmek ve büyük kapitalist ülkelerde faşizmin tehlikesini inkar etmek, İŞÇİ SINIFININ uyanıklığını ve direncini zayıflatacak, faşizme hizmet edecek ve faşizmin güçlenmesine yardım edecek boş yanılgılardan başka bir şey değildir. Faşizmin (Devlet aygıtının imkanlarından yararlanarak) yukarıdan aşağıya kitlelere doğru gelmesinde, en değerli teşvikçileri-sınıf mücadelesinin bütün kalıntılarının, yoke ederek "SANAYİİ BARIŞI", siyasetini ortaya atıp uygulayarak devrimci işçi hareketine karşı amansızca mücadele eden FAŞİZ ve onlarla aynı safta yer alan REFORMİSTlerdir.

Sendikaları ele geçirmek, sınıf sendikacılığı hareketini yıkmak, bütün bunlar yükselen faşizm için temel gereklerdir. Proleterya egemenliğinin, sınıf sendikaları olmaksızın mümkün olamayacağı gibi, burjuvazinin faşist diktatörlüğünün kalıcı varlığı da, proleteryanın ve köylülerin bağımlılaştırılması ve hepsinden önce sınıf sendikacılığı hareketinin çökertilmesi olmadan imkansızdır. İdoolojik açıdan, faşizm, yerli işçileri başka ülkelerden gelen işçilerin karşısına çıkarmaya, işsizleri aldatmaya ve kitleleri başka halklara karşı kışkırtarak milliyetçi-şöven ihtirasları körükleyerek ve çevredeki bölge ve toprakların ele geçirilmesiyle işçisınıfının durumunun düzeleceği hayallerini yayarak, kitlelerin dikkatini iç sorunlardan dış sorunlara çevirmeğe çalışarak milliyetçiliği ve şövenizmi kullanmaktadır. Faşizm kapitalizmin istikrara vavuşması, üretimin rasyonalizasyonu (verimliliği) için kapitalistlerle işçiler arasında sınıf işbirliği teorisi: sınıflar arası uyum, sınıf çıkarlarının ortaklığı, sınıf mücadelesinin sona erdirilmesi, grevlerin yerine mecburi tahkimin geçmesi, sendikaların burjuva devlet erkinin organları haline gelmesi teorisini ön plana çıkarmaktadır. Faşizmin sendikacılık hareketindeki sloganı "böl ve yönet" olarak özetlenebilir. Faşizmin sendikacılık hareketine sahip olması demek, sendikacılık hareketi-

nin parçalanması, sınıf sendikalarının yıkılması, proletaryanın bağımsız sendikal hareketinin silinmesi demektir. Sendikacılık hareketinde faşizme ve özellikle faşist sendikalara karşı, her alanda, her yerde sistematik, inatçı, amansız ve sürekli bir mücadele verilmelidir. Faşizm her adımda her görüldüğü yerde -işletmelerde, resmi dairelerde, işyerlerinde, örgütlerde, işsizler arasında vs.- Proletaryanın kurtuluşu, götüreceği sınıf mücadelesi açısından somut ve aktif şekilde aktif şekilde ezilmelidir. Faşizme karşı bu mücadelede ideolojik, siyasal ve sendikal hareketin örgütlenme alanlarında şu doğrular temel alınmalıdır. Birincisi: Proletaryanın devrimci sınıf ideolojisi ni kararlı bir şekilde faşist ideolojinin karşısına çıkarmak. Faşizmin sendikal hareketin yıkıcısı ve mezar kazıcısı olduğunun gösterilmesi. Faşizmin banka sermayesi- ninve emperyalizmin ideolojik olduğunu açığa çıkarılması. Faşizmin ve sarı sendikacılığın kitlelerden tecrit edilmesidir. Bu gerçekler görülmeyen sınıf sendikacılığı hareketinin korunması mümkün değildir.

KAPİTALİZME VE FAŞİZME KARŞI NEFRET DUYAN Bİ R
OZANIMIZ ŞÖYLE DEMEKTEDİR.

GÜN OLA, DEVRAN DÖNE, UMUT YETİŞE
DAĞLARININ, DAĞLARININ ARDINDA
DEĞİL ÖYLE YOKSULLUKLAR, HASRETLER
BİR TEK BAŞAK BİLE DARGIN KALMAYACAKTIR,
Bİ R TEK ZEYTİN DALI BİLE YALNIZ....
SİKIYSA YAĞMASIN YAĞMUR,
SİKIYSA UYKUDAN UYUNMASIN DAĞ.
BU YÜREK NE GÜNE VURUR....

ÇAĞRI

Bütün işçi arkadaş-
lardan eleştiri ve
haber bekliyoruz z.

Sahibi: GES-İŞ İzmir TEK Şb.
adına. Şb. Bşk. Ahmet OK

Yazı İşl. Sor. Müdürü

Yahya YILDIRIM

Karaosmanoglu işhanı kat.2/205
İZMİR

1+1 = BİR

O DUVAR

O DUVARLARINIZ

VİZ GELİR BİZE VİZ !..

BİZİM KUVVETİMİZDEKİ HIZ

NE BİR DİN ADAMININ DUMANLI VAADİNDEN,

NE DE BİR HÜLYANIN CÖNÜ YAKISINDANDIR.

O YALNIZ TARİHİN DURDURULMAZ AKISINDANDIR.

BİZE KARŞI KOYANLAR,

KARŞI KOYMUŞ DEMEKTİR.

MADDE DE HAKEKETİN,

YÜRÜYEN CEMİYETİN,

EZELİ KANUNLARINA.

SÜKUN YOK HAREKET VAR

BU GÜN YARINA ÇIKAR,

YARIN BU GÜNÜ YIKAR

VE BU DURMADAN AKAR AKAR AKAR.

BİZ BU GÜNÜN KAHRAMANI

YARININ MUNADİSİYİZ

BU DURMADAN AKAN

YIKIP YAKAN AKIŞIN

ÇİZGİLENMİŞ SESİYİZ.

BİZ

ADIMLARINI TARİHİN AKIŞINA UYDURAN

TEMELLERİ ÇOKEN EMPERYALİZME VURAN

YARINI KURANLARIMIZ

O DUVAR

O DUVARINIZ

VİZ GELİR BİZE VIZZZZ.....